

Pacific

Herald

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY,

Dedicated October 14th 1894.

No. 1.

Parkland, Wash. 6. Januar 1896.

6te Aarg.

Ned Vytaar.

(Af A. Munch.)

Den blege Nytaarsiol nu atter hører
Sit junge Øie over Fjeld og Dal,
Og Alt paa Jorden i Forventning hører,
Om hvad den i sin Hylde bringe skal.
Hvert Joll sin Del af Årets Lykke frøver,
Hvert Hjerte forrige vil sin Hagens Skal,
Og over Have, over Fremtids Agre
Som vilde Øster Ønskerne henstager.

Hvor gaa de hen? — Al, nogle faa fun stig
Didop, hvor de i evig Marhøj se
Den Gud, til hvem med Barnebro de sige:
"Din Billie, Fader, ikke vor lad ske!"
De Faste drages vel til Verdens Rige
Og vil ei vide mer af nogen Be
Og tro ved egen Kraft at kunne seire,
Men splittes ad i mange dunkle Leire.

Derfra de strider voldsomt mod hverandre
Og Lusten dirrer af den vilde Kamp.
Hvers Jane har sit Tegn, som skal forandre
Det gamle Samfund nu med Hast, med Damp
Hver Enkelt paa det Hele nu vil blandre,
Hver Ørn vil være fugl og Blomst hver
Svamp.
Men Alle høit med Frihedstankenstryde
Og Ingen tjene vil, men Alle byde.

O Frihed, skjonne Datter af Guds Billie
Hvor er dog misbruget nu dit høje Navn!
Du skalde stige som en Landens Billie
Mod Himens lys, igjennem Tugt og Savn.
Og nu de bortse dig med Blod paa Tillie,
De ville gjøre dig til graadig Navn.
Og alle Russier, som fra Mørket stammer,
De ville adle med din rene Flamme! —

Dog, Gud ske Lov! — den lader sig ei frenke,
Dens Brængbilled fun de jøre frem,
Snart maa de se, det er tuu Trældoms vænke,
Si Friheds havn, som vil omflutte dem;
Bed i Materien sig dybt at jønse
De tøbe just den jønde Friheds Hjem
Thi fun i Land og Sandhed vil den dyrtes
Da fun i Tro og Edighed besyrtes.

Bort Hjem er fjent vel fra den gamle Scene,
Hvor Stævnen raled nækket mod al Tro.
"Den frie Landes" Sed, som giver Stene
For Bræd, endnu ei trives i vor Vo.
Dog lykke Frøkorn fra Gjæstfretets Grene
Og hen til os og i det Skjulte grø;
For fæste Frihed og hos os man jønner,
Og trænende den vilde Hær sig nærmere.

Dog, sad fun Nytaarsolen stuet stige—
Vi jøgte ei dens dunkle Taagestør.
Vi ved, bag dette lever dog Guds Rige,
Og Han, der syrer Altting nu, som jør,
Han, som har gjort et Menneske sin Vige,
Han, som har aabnet Alle Raadens Dør,
Bort Fædreland, det dyreste, vi hænder,
Vi legge trostigt i hans Haderhænder.

Hvad tænker I om Kristus.

Farsædere, hvad har I at bebrede
Jesus?

"Han ceder med Toldere og Syn-
dere."

Og du Raifas, hvad har du at sige
om han?

"Han er styldig," han er en Guds-

bespotter, fordi han har sagt: "Heres-
ter skulle I Menneskens Søn sidde
hos Kraftens høje Haand og komme i
Himens Slyer."

Pilatus, hvad er din Mening om
ham?

"Jeg finder ingen Styld hos dette
Menneske."

Og du Judas, som folgte din Me-
ster for Sølvpenge, har du nogen svære
Beskyldninger imod ham?

"Jeg havber syndet, at jeg forraadte
ustyldigt Blod."

Og du Hovedsmænd og I Soldater,
som førte ham til Korset, hvad har I
at sige om ham?

"Sandelig, denne var Guds Søn."

Og I Demoner?

"Han er Guds Søn."

Johannes den Døber, hvad tænker
du om Kristus?

"Se det Guds Lam."

Og du Johannes Evangelist?

"Han er den skinnende Morgen-
stjerne."

Peter, hvad siger du om din Meister?

"Du er Kristus, den levende Guds
Søn."

Og du Thomas?

"Min Herre og min Gud."

Paulus, du, som har forfulgt ham,
hvad vidner du om ham?

"Jeg agter alt for Tab at voere mod
Upperaligheden af Kundslaben om Kristus
Jesus, min Herre."

Himlens Engle, hvad tænker I om
Jesus?

"Eder er idag en Frelser født, som
er den Herre Kristus."

Og du, himmelste Fader, som ved og
hjænder alle Ting?

"Denne er min Søn den elskelige, i
hvilk jeg havber Belbehag."

Og du, høere Læser, hvad tænker du
om Kristus? *

Svigt ikke paa Beien!

Den Vor er inøver og den Vor
er træn, som fører til Livet.

Mjøre Læser! Har du nogengang
ljendt den Beie, som fører ind til Vi-
vet, til det evige Liv? Har du nogen-
gang set den Beie inøver, som du
maatte gaa paa, for at opnaa den him-
melske Krone? Sikkerlig har du det,
hvis du vandrede med din Jesus paa
den inøvre Beie. Og ligesaa sikker har
du vist mangen Gang ogsaa været fri-
stet til at svigte paa Beien. Til dig
vilde jeg saa gjerne raabe: Svigt ikke
paa Beien!

Svigt ikke din Jesus, som engang led
for dig og som engang skal
hjælpe dig Hertighedens Krone hiss i
Himens lyse Sale. Lad disse Ord:

Svigt ikke paa Beien, være som en Op-
muntring til at holde ud, omend Beien
er træn at gaa paa. Disse Ord blev
engang udtalt af en Pige, og siden har
de ofte lydt for mine Øren. Lad dem
ogsaa lyde for dig naar Beien er tung
at vandre. Og om du end synes din
Bei er let at gaa, saa husk dog at

Begyndt er ikke endi.

Det maa du vide,

Som har din Jesum hændt:

Bliv ved at svide!

Mit hvad dit Hjerte vil

du Himlen vende,

Stat overvindest til

Din sidste Ende.

Og har du begyndt paa den træne
Bei. Har du bestemt dig til at vandre
frem paa den; O, da først gjælder det
ikke at svigte paa Beien, ikke at vendre
om. Men bestemt paa at holde ud og
ikke svigte din Frelser, som engang led
for dig. Svigt ham ikke paa Beien til
de evige Boliger deroppe i Himmelten.
Og om du end blev træt sao:

Se og tank engang

paa Livets Krone.

paa sin bestemte Rang

for Hammets Krone.

I Sandhed, hvad du het

Stat gaa og taale;

At kronen er et værd

Den mindste Straale.

Men vandrer du ikke paa den Bei,
som fører dig did op: O, da vilde jeg
saal gjerne bede dig vend dig tra den
Bei, som tils slut vil føre dig ud i det
evige Mørke. Tænk hvilken Førstsel:
Evigt Lys og evigt Mørke! Betenk
hvad det vil sige. Betenk det tilde.
Betenk det idag og begynd ved Guds
Hjælp at vandre paa den Bei, som før-
er dig til det evige Lys, til det evige
Liv. Og har du begyndt, saa er det
mit Raad: Svigt ikke paa Beien; og
du vil allerede her faa en Horsmag paa
den Lykke og Glæde, som venter paa
dig, naar du har vandret den tilende.
Undersøg dig selv og vær sikkert paa,
at du vandrer den Bei, som fører til Vi-
vet, og vandrer du paa den, saa husk:
Svigt ikke paa Beien.

I Jesu Navn.

I Jesu Navn skulle vi begynde alle
vore Gjerninger. I Jesu Navn skulle
vi derfor ogsaa begynde det nye Åar.
Det gamle Års, ja vort hele Livs,
Synder skulle vi med bodsædige Hjer-
ter erkende og i en vrimlig Tro lægge
paa det Guds Lam, som har Verdens
Synd, paa ham som i Omstjærelsen sit
Navnet Jesus en Frelser. Han er en
Frelser for alle Mennesker, ikke blot for de ørbare og stillelige, men

ligesaa vel for de allerværste Synder.
Han frelser ikke bare fra de mindste
Synder, men ogsaa fra de største og
styggeste; thi Jesu Kristi Guds Søns
Blod renser os fra alle Synde. Naar
vi saaledes skulle os ved det gamle Års
Synder, da kunne vi trygt se Fremtidens
imøde. Hvad det nye Åar vil
bringe os, vide vi ikke, og dog vide vi
nol derom, da vi ere forvissede om, at
Jesus, i hvis Navn Året er begyndt,
og paa hvem vi have lagt alle vores
Fremtids Sorger, baade vil og kan
styre alle Ting til sin Ære og til vores
sande Gavn for Tid og Ewighed.

Naar de enkelte Kristne ere saaledes
rustede, da kan ogsaa de Kristnes
Samfund, Guds Kirke paa Jorden,
gjøre den Gjerning, som Gud har over-
draget til den, nemlig at udbrede hans
Rige og fremme hans Ære ved Naademidernes
rette Brug og Forvaltning.

Vi tror, og det med Rette, at den lutheriske Kirke lærer Guds Ord puret og
rent og forvalter Saltramenterne efter
Kristi Indstiftelse. Dette er en Naadem-
gave fra Herren vor Gud. Vi har ingen
Ret til at rose os deraf; Gud alene
Æren for, at det er saaledes! Meget
mere skulle Tanken paa denne usigelig
store Velgjerning bringe os til alvorlig
at betænke det store Ansvar, som er for-
bundet med det. Her kan vi med fuld
Føle sige, at Herren har betroet den lutheriske Kirke i dette Land til Talenter at
aage med, og blev den Ejener haardt
straffet, som nedgravede sit ene Talent
i Jorden, hvad vil da ske med os, om
vi ikke ret bruger de ti Talenter, som
Gud har betroet os? Der er ingen Dov
om, at Gud har givet den lutheriske Kirke en stor Mission at udføre her i
Amerika. Der har den for det første
fine egne adsprædte Medlemmer, som
den maa opsoge og møtte med Livets
Bræd, og dermed de mange Millioner
rundt omkring, som ere hildede i talløse
Bildfælser og Afvigelser fra Guds
Ord, eller som endog ganste fortalte
Guds Ord og ere forsaaabt jegnede
med Hednungerne og endnu vanskeligere
at overvinde end disse. Gud har sat
den lutheriske Kirke til et Salt midt
i blandingen af disse forviste Masser; men
dersom nu dette Salt mistet sin Kraft
hvordan vil det da gaa? Hvem vil blive
frelset til Regnslab derfor? Dette for-
staaer Djævelen godt, derfor søger han
paa enhver mulig Maade at splitte den
lutheriske Kirke mere end noget andet
Kirkesamfund i Kristenheit, og det
gjør han netop for at svække den. Se,
hvori smukt den katholiske Kirke holder
sammen! Men det er ganste naturligt;
det er i Djævelens Interesse at bevare

dette Samfund saa helt som muligt, thi der sidder hon selv paa Tronen og siger Alt efter sin Billie gjennem sine trofaste Haandsangere Paven og Presteslabet.

Striden inden den lutheriske Kirke er dersor noget, som Djævelen fryder sig over, forsaavidt man kan sige, at denne usalige Land kan føle nogen Glæde. Derimod er Gud og hans Engle bedrøvet derover, ligesom de bedrøves over enhver Synd, som de finder blandt Menighedens Børn. Heri ligger en kraftig Opsordring til enhver Enighed, som virkelig mener det oprigtigt med sin Kristendom, til at arbeide henimod Fred og Enhængtighed paa Sandhedens Grund. Men, hvorledes kan dette Maal naaes? Ja deri ligger Banskeligheden. Skulde vi føge at give noget Raad i denne Sag, saa maa det blive dette: Lad Enhængtighed og oprigtig arbeide paa at forstå Guds Ord og ydmigt høje sig under Guds Ord ogsaa der, hvor det ikke passer efter hans forudsatte Meninger. Naar Enhængt er blevet fuldt ud enig med Guds Ord, og han saa i ydre uønskelige Ting fornægter sig selv og forsøster sin gamle Adam, saa vil Fred og Enhængt nok indfinde sig. Den Fred i Kirken, som ikke kommer i stand paa denne Maade, kan ikke blive til Velsignelse og vil heller ikke være.

Gud hjælpe da sin stribende Kirke ogsaa i det nye Åar til at få uroffelig i Kampen mod Synden baade i Verden og i Livet, i enhver Skikkelse. Han hjælpe os alle til saaledes at bruge de os betroede Goder at vi derved fremme Guds Øre og vort eget og Andres sande Gavn. Hertil vilde "Herold" ogsaa efter Guds gjerne bidrage noget og beder dersor om kristelige Bimmers Forbund og Understøttelse til denne Øjning.

Godt Nytaar!

Det er blevet almindelig Skik at Bimmer og Belydte tilslætter hverandre: "Godt Nytaar." Dette er en smuk Skik, og hvis det står i Jesu Navn, med Tro og Haab paa Guds naaderige Forjettelser, saa bringer dette Ønske rig Velsignelse fra Herren. "En Retfærdig Bøn formaar meget, naar den er alvorlig," siger Ap. Jakob.

Naar jeg nu sender dette Nytaars Ønske gjennem "Pacific Herold," saa ser det i den Hensigt at det ogsaa maa have tilvirkende Vetydning baade for Hus, Skole og Kirke.

Under mit Besøg i Østen, forleden Sommer, blev jeg mødt med jaamegen Gjæsfrihed og Venlighed, ikke blot for min egen Person, men for vort Missionærskab herude, for hvilke jeg havde afslagget min Tale.

Mange abonnerede paa Bladet "Pacific Herold," og til "Pac. Univ. University" blev der subskribert en urseelig Sum og den øvrige Del blev indbetalt. En Del staar dog endnu tilbage, men jeg beholder alle dem, som ikke har betalt, thi det blev kun lovet paa ubestemt Tid ved nogle andre sagde, at de havde ikke Udsigter til at betale før ved Nytaarstider. Dette vil jeg føre Bidragshaverne til Mindre.

Det falder saa let at tænde som saa. Mine \$5 — eller \$10 — gør ikke højt overlen fra eller til, i "det store Universitets Slug," men vi som lever oppe i det, ser med Bangsel efter hvil Dolar og Cent, som kommer Skolen tilgede.

En Forretningsmand sagde: Hvis jeg saa god Lykke og Fremgang i min Forretning saa skal jeg sende dig \$10, som Nytaarsgave. Nu haaber jeg, at han har højt god Lykke og at han sender, ikke mig personlig, men "Pac. Univ. Univ." \$10.

Hvor smukt, om ikke blot Forretningsfolk, men ogsaa Farmerne og andre ville legge tilside en Del af sine Indkomster, eller som Apostelen siger: "Det som de maatte saa lykke til," til Guds Riges Fremme og andre velgjærende Viemed.

Før nogle Åar tilbage høste vi ikke saa sjeldent Farmerne assatte en Acre eller en Del af sin Ager, som Missionæra, og det som maatte uddindes deraf, tilde øres som en Kjærligheds Gave.

Og i vort fattige Fædreland er det vist mere almindeligt blandt kristelige Folk, der sidder i swaa Raar, men vil gjerne bidrage til Sjæles Frelse, at de giver Indkomsten af Acre, Aar og Hus m. m. til Missionen.

Tillad mig nu, høre Brødre og Søstre i Herren, at henlede eders Tanker paa vort fælles Arbeide i Herrens Vingaard!

Maatte al Raadens Gud og Varmhjertighedens Fader berige vor Tro, Haab og Kjærlighed, saa vil vi noge arbeide mens det er Dag og finde noget at gjøre, enhver i sin Stilling og Stand. Kjærligheden er opfindsom, siger Ordsporet.

T. L.

Til Herolds Vædere.

"Herold" udkommer ogsaa i dette Åar i samme Skikkelse som i forrige Åar. Saa gjerne som vi vilde have gjort den større og suulitere, saa visste dette sig at være umuligt paa Grund af Pengemangel. Skolen er i en saa stor Pengemangel, at den ikke har Raad til at gjøre noget for Bladet, og dette bliver dersor nødt til at bære sine egne Udgifter, enten det kan eller ikke. Udgifterne have vi formindset i betydelig Grad, saa vi har Grund til at haabe, at Bladet skal bære sig, men nogen Forbedring, hvad Størrelse og Udstyr angaaer, kan ikke finde Sted, medmindre de betalende Abonenter Antal bliver betydelig forøget. Vi maa dersor bede alle dem, som selv synes, at Bladet er værdt sine Penge, om at slasse os flere Abonenter, og vi haabe, at Ingen skal angre paa da 50 Cts., som Bladet kostet.

Fra Genesee, Idaho.

Forleden Søndag havde Vor Frelsers Menighed herskeds den Glæde at høre sit nye Orgel. Det er af Newmann Bros. Fabrikat og er et stærke godt Kirkeorgel. Miss Thea Smith spiller og gør det til alle Kirkebøgh. Vi har nu Haab om at få god Kirkeang her i Genesee, noget som vi alle længe har ønsket. Det er Menighedens Kvindesforening som vi har at takle for Orglet. Den har længe samlet Penge til dette. Vi maa dersor bede alle Dammer at fabrikere en ny Bibel, og de har ved at udlade, hvad der ikke passer i deres Øm og ved at forlæsse mange Punkter efter eget Godtykke, saaet istand et Baek, om hvilket det ikke med urette er eleven sagt, at isæderfor "Kvindernes Bibel" børde det kalbes en "Haandbog i Baantro." I denne nye "Bibel" børde det saaledes Rigtigheden af Betetningen om, at Gud skabte Kvinden ved at tage et Ribben af Mandens Side, og Mrs. Stanton forsøger med den gamle Bibels egne Ord at bevise, at Mand og Kvind bleve slæbte samtidig, og at Kvinden derfor paa ingen Maade maa betragtes som Nummer to. Naar man dernæst hører, at Mrs. Stanton aldeles bringer Bibelens Inspiration og har udtaalt, at hun ikke tror, "at noget Men-

om og mindede mange om Salmens Ord: "Det timer nu til Julefest. Det timer for den høje Gjæst." Der kom mange Folk, baade store og smaa, men Menighedens valre og rummelige Kirke gav alle Plads. Ærker var Ungdommen talrigt ube. Det var fornemmelig dem, som havde taget sig af denne Sag og lagt stor Flid for Dagen i Udsætelsen af det Arbeide, som en saadan Tilstelning medfører.

Man lyttede til det hele Program med spændt Opmærksomhed. De Små fremstagede sine Vers højt og tydeligt. Deres Sang var ogsaa sød og klængsuld, som Barnestammen altid er. Det hele var Festen velsykket og til megen Glæde og Opmuntring for alle de Tilstedeværende. Træet var højt, grædigt og overmaade vakkert. Det var en almindelig Dom, at de tapre Güter, som drog en femten Mil tilslags forat finde Juletræ, var Rærer, som forstod sig paa den Sag. Hvis det overhovedet havde nogen Fejl, saa var det, at det var vel højt; thi at saa det lille Lys i Toppen af Træet stort, visste sig at være umuligt. Det kom baade Tivedt og Tegland tilkort. Organisten præludedede i det vide og brede, men der var og blev nært deroppe. Endelig efter mange frugteloze Forsøg hittede man paa et godt Raad; ligesom Raven sagde om Bærerne, der hang for højt, at de vist var sure, saaledes sagde vore Bimmer: "Det lille Lys i Toppen vil ikke være længe alligevel; desuden har vi to Dusin Lys paa Træet og dermed klarer vi os."

Efter en Tale til Børnene og Menigheden om Julens Vetydning og efterat de mange Gaver var uddelede, sluttedes den hyggelige Fest med Salmesang og Oplæsning af Juleebangeliet.

"Herold" tilslæsses et velsignet Nyåar. Den børde saa mindst en 5000 betalende Abonenter inden Året er omme.

M. A. C.

Kvindernes Bibel.

Den saakaldte "Kvindernes Bibel," hvoraf 1ste Afsnit udkom forleden Uge, er en ny fælles Fremtoning paa den amerikaniske Literaturs Omraade. Nogle af de blaaførmede Kvindereformatorer var nemlig ikke tilfredse med den gamle Bibel og navnlig ikke med Skabelsens Historie og i det Hele taget med Kvindens Omtale i Bibelen, og de besluttede dersor at omredigere og omstrive den, saa den kunde passe bedre i de emanciperede Kvinders Business. Uden at forstaa et Ord af Hebraisk eller Græsk begyndte Mrs. Elisabeth Cady Stanton, Lilian D. Blake og nogle andre Damer at fabrikere en ny Bibel, og de har ved at udlade, hvad der ikke passer i deres Øm og ved at forlæsse mange Punkter efter eget Godtykke, saaet istand et Baek, om hvilket det ikke med urette er eleven sagt, at isæderfor "Kvindernes Bibel" børde det kalbes en "Haandbog i Baantro." I denne nye "Bibel" børde det saaledes Rigtigheden af Betetningen om, at Gud skabte Kvinden ved at tage et Ribben af Mandens Side, og Mrs. Stanton forsøger med den gamle Bibels egne Ord at bevise, at Mand og Kvind bleve slæbte samtidig, og at Kvinden derfor paa ingen Maade maa betragtes som Nummer to. Naar man dernæst hører, at Mrs. Stanton aldeles bringer Bibelens Inspiration og har udtaalt, at hun ikke tror, "at noget Men-

nestre nogensinde har set eller hørt med Gud," saa kan man danne sig et Begreb om Tendenzen og Vandten i denne nye Bibel. Det Hele er et Forsøg paa ved Udeladelser, Venægtelser og falske Güter af den gamle Bibel at slabe et nyt Werk, der tilsvarende leverer afgrorte Beviser, for Kvindens Ligefælthed med eller Overlegenhed over Manden, men vi tror, at Malet er forfejet, og at det kun er hylkedes de emanciperede Udgivere at fremstælle for Publikum en blasphemisk Bog, der vil sloffe "Kvindesværgelsen" langt flere Modstandere end Bimmer. Alle rede hører vi, at flere tremragende Mænd og Kvinder, der havde interesseret sig for og lovet penzioner Statte til Udgivelsen af "Kvindens Bibel," har trukket sig tilbage efter at have seet sammes første Afsnit og ikke vil have mere med Foretagender at bestille. Mrs. Stanton og Konsorter vil sandsynligvis stinde, at de har gjort den Sag, de hjæmmede for, en daaelig Tjeneste ved at angripe og forvandle den orthodoxe gamle Bibel.

(Nordvesten.)

* * *

Her kan det være godt at tenke paa, hvad der staar i den anden Salme: Hvorfor synse Hedningerne, og grunde Folkene paa Forsængelighed? Jordens Konger fri mstille sig, og Hjerterne raadsaa til sammen imod Herren og imod hans Salvede figende: Vader os sonder rive deres Baand og faste deres Neb fra os. Men den, som bor i himmelen ler ab dem. Herren bespotter dem. Da skal han tale til dem i sin Brede og forstørre dem i sin Grunhed, figende: Jeg, jeg har dog salvet min Konge over Zion, mit hellige Bierg.

Bedstefaderes Foræring.

(Af Eva.)

Lille Peter havde saaet Tilladelse af fine Forældre til at besøge sin Bedstefader, som boede en lidet Fjerdingsvei fra hans Hjem, og Påsop maatte vel følge med, thi det var morsommere at have ham med end at gaa alene.

Saa vandrede de to Bimmer henad Vandeveien i det smalle, milde Jæraas veir og næede suart Bedstefaderes Huus. Det var altid deilige Dage for Peter, dem han tilbragte hos sin Bedstefader og de to Tanter; thi de holdt alle saameget af Gutten, saameget, at det var godt for ham, at han ikke altid skulle være hos dem; thi saa var han blevet forfjet. Der blev gjort stor Stads af ham, og alle tre var enige om at høje ham i alle Ting, og saa blev der altid bagt Pandekager til ham, som blev dygtig syldt med Syltetøj; ja det var hellige Dage, og saaledes var også venne, paa hvilken vi har fulgt ham herut. Men selv den fæste Hærlighed saaede Ende, og snart lakkede det mod Asten, og Bedstefaderen sagde til Peter, at det var bedst, han nu begav sig hjemefter. Det havde Gatten ikke synnerlig højt til, og hans Unsigt trak sig i høst alvorlige Fjelder. For at troste ham over Skilsmissen og give ham lidt forståeligt at løse over på Hjemveien forærede den hærlige, gamle Mand ham et stimmende blank Markstykke (omtrent 25 Cts.), som han skulle have lav til at høje sig noget for, han mest havde højt til, nu kunde han spælttere paa, hvad det skalde være, paa Kurven til Hjemmet.

Saa drog Peter aften med sit Pengestykke i Lommen og Pasop i Hælene, og alt som han gik, lønkte han paa, hvoredes han bedst kunde anvende sine Penges. Han opdagede da, at det var en urolig Mængde Ting, han havde Lyst til at eje; han havde aldrig troet, han brød sig om saamange forskellige Sager, han blev ganske raabvild. Da hørte han pludselig en lydig Fløjten, og mærk gjenkjente han Smedens Ole, der kom gaaende imod ham med et Fuglebur i Haanden.

"Se Goddag Peter!" raaabte Ole, da han såg Peter paa den lille tankefulde Gut. "Hvor kommer du fra?"

"Jeg har været i Besøg hos Bedstefader", svarede Peter, "og skal nu hjem."

"Du ser saa alvorlig ud, du har nok ikke moret dig videre godt hos Bedstefader og de gamle Lanter," vedblev Ole.

"Jo, jeg har moret mig deligt; men jeg har saa meget at tænke paa, jeg kan slet ikke hente Nede i det," svarede Peter, idet han rykkende paa Hovedet saa op paa Ole, thi Ole var en stor Gut, meget større end Peter, og dobbelt saa gammel; thi han var over tolv Åar.

"Syntes jeg ikke nok, du saa saa forstørret ud", lo Ole. "Naa, hvad tænker du saa paa, fortæl mig det, kanst jeg kan hjælpe dig at hente Nede paa det."

Peter fortalte nu, at det falbt ham saa vanskeligt at finde ud af, hvad han skulle hjælpe for sin Mark.

"Ikke andet end det," sagde Ole, "det skal vi nemt finde ud af. Vi kan jo f. Ex. gaa hen til Kjøbmanden og kjøbe Chokolade og Brytkulker, du er jo en stor Slismund, hvad synes du om det?"

Nei, det vilde Peter dog ikke; thi naar saa de gode Sager vore spiste, saa havde han set ingen Ting mere for sine Penges, han vilde have noget, han kunde glæde sig længere over.

"Jo," sagde Ole, "du kunde jo hjælpe dig en Fugl. Her har jeg fanget en Lærke til mig selv; thi det er meget morsomt at have saadant et lidet Ør. Den synger og flitter, saa lang som Dagen er, og naar man fodrer den godt og of og til giver den lidt friskt Grønt, saa bliver den saa højden og tam. Kunde du have Lyst til saadan en lidet Sangere?"

En Fugl havde ikke været mellem de mange Ting, Peter havde tenkt paa, men nu, da han hørte Ole tale om en saadan, syntes han, at han havde allermest Lyst til en Fugl, og han svarede dersor: "Jo, en Sangfugl vilde jeg rigtignok gjerne have, hvor kan jeg saa en for en Lærke?"

"Ja, det kan jo måske være knapt no, og jeg ved heller ikke saa lige, hvor du kan saa en Sanglærke at hjælpe", svarede Ole. "Men," svipede han siffigt, thi han hørde jo. Lyst til hjælp at tjære Morden, "da vi saa gjerne vil have en Fugl, og jeg jo har gammel Verdenslæder, hvis Elguld vil gjøre dig en Tjærlæste, saa vil jeg overlede dig min Fugl for de Penges, du har. Buret kan gaa med paa Kjøbene, det er jo kun gammelt og daalrigt; men det kan vel hvide ud en Stund, til du har et myt af din Verdenslæder, og saa ved jeg, du kan den helse for godt Kjøb."

Peter saa meget glæd ud, da han såg Buret i Dørenden; han havde givet Ole det blaale Pengeskuffe. Han var jo kun en lidet Gut, ellers ville han vel have seet, at det var en hardig Handel; thi Buret var saa gammelt og usædlig, at det knap kunde længe sammen, og den ikke ligevalt en Men? —

lille forstørrelse Fugl, der engstelig trakkelede sig op i et Hjørne, saa ikke ud til at kunne blive til Glæde hverken for sig selv eller andre.

"Naa, ja saa er den Handel sluttet," sagde Ole og stak Pengene i Lommen, "nn er det nok bedst, vi ser at komme hjem. Hver til sit. Farvel og tillykke med Njøbet."

Peter sagde glad og taknemmelig et mildt Farvel og vendte efter Skridtene hjemad. Da han kom Hjemmet saa nær, at han kunde se det, var han imidlertid bleven saa træt af at bære det store Bur, at han maatte sætte det lidt ned paa Jorden; men stræbte som det var, sprang den lille Dør, hvorpaa der kom var et daalrigt Lufte, op, og den lille Gange løb i samme Nu ud af sit Fængsel.

Peter strakte forgivelsen Haanden ud efter den, og Pasop sprang gisende op med Forpoten paa Buret, men forgivelsen — Læren svang sig jublende op i Lusten for berfra at føge tilbage til sin Rede og sin Mage.

Peter stirrede i stum Sorg efter den, saa længe han kunde pine den, da bræt han i Graad og kom badet i Taarer til sin Moder, hvem han hukkende meddelte hvad der var hændt ham. Han sluttede sin Beretning med de Ord: "Nu har jeg hverken Fuglen eller Pengene. Marken, Bedstefader gav mig, faar jeg nu slet ingen Fornøjelse af." Men hans Moder kyssede ham og svarede:

"Ja, min lille Peter, naar du vil høre opmærksomt paa, hvad jeg vil fortælle dig, saa skal du se, du faar dog Mytten for dine Penges. Den lille Fugl, du hjælpte af Ole, var en Lærke, figer du, og Synd og Skam var det af ham at sangen den. Den har sin lille Nedeude i Ageren, der ligge de maa Æg, og der findes dens Mage netop paa denne Tid og længes efter, at den skal synde sine dejlige Sange for den. Naar saa de smaa Unger kommer frem af Eggene, hjælper Hannen sin Hun med at klæsse Høde til dem, det kan hun ikke ene oversomme. Hvis Ole dersor havde beholdt den lille Stakket, saa havde Hunnen og de smaa maalitet sulde, og Lærken havde forsøgt sig tilsløde i sit Fængsel. Nu derimod har du funnet Høde den for sine Penges, og derved har den faaet sin Frihed, og selv om du havde haft den hjemme med dig i god Behold, er jeg dog vis paa, at min Gut, naar jeg havde sagt ham alt, hvad jeg nu har fortalt dig, frivillig vilde have aabnet Buret for den lille Fange."

"Ja, Moder, det tror jeg ogsaa," svarede Peter, "men det er dog saa forstørreligt, at jeg ikke faar noget for mine Penges."

"Ja," sagde Moderen, "det synes du nu fasten, men vent til imorgen tidlig, naar du er kommen op, saa skal jeg gaa med dig ud paa Marken. Naar du har hjælpet alle de glade Lærker synde, og du har tænket paa, at din Lærke er knæbunnen dem, og at det er dine Penges, der har hjulpet den til sin Frihed og Lykke, saa vil du nok hale, at du har nogen Glæde af din Verdenslæder Hjælpen."

Den gamle Håndværkersnend, Svane i Kjertenude, der var et Ridstald i Guds Hård til at vække mange af Shadens Svane, leste engang med en Vand om Arvahnden, og denne Vand stod her, at ni ingen medfødt Fortevnelse havde, eksteriort dat id vor Vart, at de nuvært udstyrlige Børn ikke gæerde eller funderede gøre noget andet. Hervært svorede Svane: Ja, det er jo usaa lurt, at en Ravningstræ er der Høstelien ikke bidet Gæs; num er den dersor ikke ligevalt en Men? —

Pac. Luth. University.

Vinterterminen aabnedes den tredie Januar. Lærere og Disciple samledes om Espermiddagen i Kirkesalen. Esoterat Andagt var blevet holdt, opraabtes Navnene paa de Elever, som var ankomne, og det viste sig, at der var ikke saa faa nye Elever tilstede. Derpaa bleve Ordensreglerne opstillet og nærmere forklarede af Skolens Bestyrer. Ester Uffingelsen af the Doxology gift hver til sine Børneller. Resten af Espermiddagen anvendtes til at ordne Studierne for de enkelte Disciple.

Til Skatteydere!

De som har Skat at betale i Pierce Co., Wash., gjøres herved opmærksomme paa, at Skatten for dette År kan betales fra Midten i Januar 1896. Man vindet lidt ved at betale i Januar og Februar og taber ved Udsættelse.

Vi vil ogsaa i det kommende År, som i de to foregaaende, betale Skatten for vores Venner i Østen, som sender os 35 Cents for hver Lot og en usædlig Beskrivelse af Lots, Blocks og Addition.

Sendes Pengene i Money Orders da gjør dem betalbare i Tacoma — i alle Parkland, thi Parkland er ikke endnu Money Order Office.

Er der nogen, som har sendt os Pengen for Skat for forrige År og ikke har faaet Kvittering, saa bedes Saadanne at lade og vide det, saa skal Heilen blive rettet. Vi faar ofte feilagte Opgaver.

Brevene bør adresseres til:

Pacific Luth. University,
Parkland, Pierce Co., Wash.

T. Larsen, Pass.

— Da En fortalte deu græste Bismand Plato, at disse Folk talte ilde om ham paa hans Bag, sagde han: Jeg kan ikke gjøre noget andet derved, end leve og opføre mig saaledes, at ingen tror dem.

Betalt for Herold.

C. O. Hurreld, Gary P. O., P. G. Millesen, P. O. Hansen, O. B. Asgaard, M. T. Natvig, Twin Valley, Mrs. P. S. Olson, Heiberg, Gilbert Batesen, Chrus, Thor Olsen Aasen, Johannes Hansen, Mrs. Birgeite Signalness, Martin Amundson, Starbuck, Minn., T. A. Torgesen, St. Thomas, N. Dal, O. S. Rugg, Port Richmond, N.Y., Mrs. Carrie Hawland, Roland, Iowa, P. S. Sandberg, P. A. Sandberg, San Francisco, Cal., D. Langson, Alber, O. I. Siva, Silverton, Ore., O. R. Ryan, Stanwood, Wash., O. J. Lee, Northwood, Ill., Hans J. Hansen, Vermillion S. Dal, N. W. Beque, Stanwood, Wash., Aslak Størksen, Unloy, Jacob L. Dristo, Wilmox, Minn., Jacob L. Jacobsen, Minn., M. Dal, Rev. J. A. Ulrich, Blendeau, T. A. Thompson, Redding, Stever H. Clausen, Aslak L. Ulrich, Hans O. Moe, Baltic, S. Dal, Ormond und Jensen, Eldorado, Ia., O. H. Stenbaken, Nerstrand, Minn., G. G. Helland, Vollmer, Idaho, M. C. Stal-

len, Minn., hier: W. G. Lents, Jacob Bolin, Robbinsdale, Minn., Mrs. Mat. J. Hutchinson, Minn., G. E. Gleeson, Will-

mar, Minn., Hans E. Stenbaken, Nerstrand, Minn., Gregor Baala, Saunder, Ia., hver \$1, P. M. Brue, Yankton, S. Dak., 25 Cts.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Fra En Ven a f Skolen \$4, J. Offer ved Sæmændenes Julefest i Vor Frelsers Menighed San Francisco, Cal, sondt af Pastor Harstad \$11.70, Fra Sophia og Cathrine Anderson, Norrman, Wash., samlet ved Pastor Foss, 5 Dollars.

Parkland, Wash. 6. Jan. 1896.

T. Larsen, Passerer.

Gøs dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskrienter paa "Pacific Herald" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Års fri Undervisning ved Skolen. Ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskrienter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faar som Belønning et halvt Års Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er fun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers kostet \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales førstilt.

Dernæst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt År, må auldt ud benyttes inden Udbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gavne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de unge, som kan benytte sig heraf med Foredel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan følge eller tilhøre de paa denne Maade landne Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Vinterterminen begynder den 3die Januar 1896 og slutter den 31de Mars. Undervisning gives i de Fag, som hører til Literary, Business, Scientific og Normal Kurser. Enhver kan vælge sine Fag. Baade Gutter og Piger modtages som Elever, og der træves af dem, at de ere villige til at arbeide med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

Før Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, fra Undervisning i Musik, Shorthand og Lippenpræsting betales førstilt. Rerelse Kosten ses 50 ds. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Legeselskabet en Dollar Terminen.

I Barnestolen gives Undervisning i Religiøs og Kortfærdighedsundervisning i de sædvanlige Commanstæder. Undervisningen i denne Afdeling er: Coleyange Skers, Brænde Mads, Kost for Børn under 12 År \$1.25, for Børn over 12 År \$1.50 im. Igennem. For Vegetabilsk 1. Doll. Karet. I Børnen betales for hvert Terminen \$1. Studiotil.

Afslutninger om Opagelse inden des næste maaligt til Revd. Dr. Christensen Parkland, Pierce Co., Wash.

The Red Front

[Vi "Teten" med et stort Lager af Herrelæder bestaaende af
de nyeste og moderneste

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

J Clay Worstedts, Serges og Cassamire i smagfulde
og vafre Mønstre.

Intet Praleri, ingen falske Paastaaeller, intet Humbugsalg.

Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for

Penge og fjsbes for Kontant.

Kom, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer
til Priser, som er vordt at sjænke Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Torkelson, Bestyrer.

Skandinavisk APOTHEK.

P. Jensen, Fern Hill.

Norske
Familie-
Mediciner
Aaben Dag og Nat

Tacoma Tidendes Boghandel.

Bibler ny Oversættelse Guldsnit	Bindbind 9x6	\$2.75
	9x6	\$3.00
Lommebibler	med Omslag	\$1.60
	uden	\$1.35
ektefælmenter		\$0.75
Synodens Salmebøger		\$0.65
Lundstæd med eller uden Legt i stort Udvælg fra 50Ct til \$1.30.		
Førstjellige Bøger af Pastor Funde pr. Stk. 75Ct.		
Synodens Bibelhistorie 25Ct. Førstlæring 25Ct. Rate fismus 15..		
Billid A. B. C. 156.		
Tacoma Tidende	Tacoma, Wn.	

En upperlig Anledning for en hel Kolonie.

Flere Farme er til Salgs paa meget rimelige Villaaer omrent 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbane-station. Der er 1200 Acres, som kan fjsbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Ønske.

Prisen er i Forhold til Landets Kvalitet og "Improvements" fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stykker paa 40 eller 80 Acres.

En Del af Landet er bevejet med fog og en Del er opdyrket Land, god stand for al Slags Aeling. 28 Acres er plantet med Humle.

Landet er vel stillet, for Kreaturavl, og et Meieri kan drevs med Fordel.

Der er flere Huse og især store Udhuse med Tørkehus, x Hunle, Hopsresse, Humlevæske og en Del andre Redstaa-

Giv naderligste Anbefaling henvende man sig til Gladets Udgivere: Univ. Assoc. Parkland Wash.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash.

Kan træffes daglig i Hr. Fængstuds Blok i Nærheden af Universitetet.

NORSK KOLONI.

Det af de vafreste Dalsprer i det sydlige Oregon, ikke langt fra Eugene, en By paa omtrig 5000 Indbyggere, er påbegyndt en norsk Koloni. 5 norske Lutheranere, som har regelmæssig prestelig Betjening, bor allerede paa Stedet. Naturen minder om Norge. Landet er godt og dog fjerdeles billigt.

Alle forståede Oplysninger faaes ved at tilstrive

Martin Gvarverud,
Eugene, Oregon.

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saaom

Sild, Lundefisk,

Ansjovis, Primost,

m. m.

Paa Hj. af 11te og G Street, Tacoma, Wash.

LINDBERG BROS.

The German Bakery
and Coffee Parlors.

R. Kraabel, Eig.

Fresh Bread and Cakes.

1117 PACIFIC AVE. TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Tandlæge.

Crown and Bridge Work a Specialty
Call and get prices.

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLI,

Norsk Læge.

1101½ Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontortid 11—12. 2—4. 7—8.

Søndag 12—1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldmed og Juveler.

Et stort og udværet Udvalg af Jewelry, solid og plated Salgsfager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Wn.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave - - - - - Tacoma, Wash

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware,
og general Groceries, o. s. v.

Fuld Lager altid paa Haand.

Parkland - - - - - Wash.

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper
and Glass.

Estimates Given on Papering and
Glazing.

We Carry a Full Line of Wall
Paper and Room Mouldings,
Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE,

CAPITAL : 100,000.

President.

Vice President.

Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsætninger.

Kjøber og sæller Verler paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaabenier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampstibs Linier.

Agenter for alt usøgt N. P. R. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af
The Pacific Lutheran
University Association

Udkommer hver Uge
og kostar forudsættes
50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen — Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. T. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentene faar for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

METROPOLITAN ::: SAVINGS BANK :::

(Incorporated 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Aaben daglig fra kl. 10. til 3.

Lordag fra kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalit Kapital \$100,000

P. W. Caesar. President.

T. W. Eno. Vice President.

O. G. Selvig. Cashier

D. D. Vanderbilt. Ass't Cashier

Directors.

Wm. G. Stiles, C. W. Griggs, D. W. Anderson

G. L. Holmes, Theo. Hosmer, Geo. P.

Gaton, P. V. Caesar, G. W. Eno,

D. D. Vanderbilt.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maaneders, 1te Januar og 1te Juli. Pengene udlanaes paa længere tid samtidig med maanedlige Betalingsvillaaer. Antalsmager paa alle Sieder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprig tales.

Entered at the post office at Parkland, Wash. as
second class matter. Dec. 26th 1894.